

Пасхално послание на Врачанския митрополит Григорий

Твоего възкресение, Христе Спасителю, ангелите възпяват на небесата; удостой и нас на земята с чисти сърца да Те славим!" (Стихиря, гл. 6)

Възлюбени в Господа чеда на светата и богохранима Врачанска епархия,

В пресветлото пасхално утро отново насочваме мислите си и отправяме духовния си взор към отваления камък и празния Господен гроб, и, заедно с жените-мироносици, с притихнали от вълнение сърца ликуваме, чувайки благовестието на Ангела Господен: „Няма Го тук: Той възкръсна, както беше казал" (Мат. 28:6). Възкръсна тридневен, като всевластен победител, и затова „смъртта ридае... и адът стене и вика: Христос възкръсна от мъртвите, като със смърт смъртта потъпка, и на онези, които са в гробовете, живот дарува" (из Акатиста на Възкресение Христово).

Него – Божия Син и Слово, чрез Когото всичко бе сътворено, – смъртта и адът

не можаха да удържат, защото „в Него имаше живот” (Иоан 1:4). Живот, който всевластно тържествува и който Той дарува и на нас, вярващите в Неговото име, за да имаме и ние живот и да го имаме „в изобилие” (Иоан 10:10). С тази неизменна вяра и светла надежда за възкресение и вечен живот пребъдваме и днес, и затова радостта ни е пълна – защото Възкресението на Христа е залог за възкресението и живота на всекиго от нас, както Сам Той свидетелства за Себе Си, когато казва: „Син Човеческий дойде да подири и да спаси погиналото” (Лука 19:10).

Нека пасхалната радост и изгрялата в пасхалното утро светла надежда бъдат с нас не само днес, но и във всички дни на нашия земен живот, да ни помагат и да ни укрепват в миговете и дните на тежки изпитания, каквито преживяваме особено сега, в разгара на застигналата ни пандемия. В тези дни, когато радостта ни е примесена и с толкова много скръб, нека молим Господаря на живота да помилва и приеме при Себе Си загубилите неравната битка с болестта и да сторим всичко, което е по силите ни в подкрепа и утеха на страдащите около нас. И нека оделотворим вярата си в дейна изява на нашата любов към Бога и към ближния – към човека до нас, когото познаваме, но и към онзи, когото не знаем, но на когото можем да помогнем главно като спазваме стриктно препоръчваните ни от лекарите предписания. Това е начинът, по който в днешната беда ние ще покажем съпричастност към битката за живота, тъй като единственото сигурно средство, с което разполагаме засега, е временното ни дистанциране един от друг и изолацията.

Нека не забравяме, че както винаги, така и днес, в битката, която човечеството води с разпространяващата се зараза, ние не сме сами, но с нас е и Жизнодавецът Бог, Който винаги е на страната на живота. Да знаем, че Той е с всекиго от нас, независимо че в дните на пандемията посрещаме Неговото Възкресение изолирани в домовете си, защото Той вижда, че правим това не от леност или страх, а от любов към ближния. Където и да сме, ние вярваме и знаем, че Неговата благодат се излива щедро над света, укрепвайки всяко вярващо сърце и помагайки ни да преодолеем всяко изпитание, защото като християни ние имаме обещанието на Възкресението: Възкресението на Христа, което е свят начатък и залог за възкресението и на всекиго от нас, в наследяване на Царството, пригответо нам „от създание мира” (Мат. 25:34).

Божията любов и Неговата велика милост да бъдат с нас и в тези дни на изпитания и да ни вдъхновяват още повече по пътя ни към възкресението и

вечния живот!

„Христос воскресе!”

„Воистину воскресе!”

С пасхално благословение,

† Врачански митрополит ГРИГОРИЙ

bg-patriarshia.bg